

Mál nr. 31/2020

M og

V vegna slysaftryggingar ökumanns bifreiðarinnar A

Ágreiningur um skerðingu bótaréttar úr slysaftryggingu ökumanns vegna líkamstjóns.**Gögn.**

Málskot, móttækið 24.01.2020, ásamt fylgigögnum 1-6.

Bréf V, dags. 07.02.2020, ásamt fylgigögnum 1-3.

Málsatvik.

Að kvöldi hins 1. október 2019 meiddist M í umferðaróhappi, er bifreiðin sem hann ók, A, lenti utan vegar við gatnamót Berghólabrautar og Stakksbrautar, Reykjanesbæ. Lögregla var kölluð á vettvang og í skýrslu hennar segir eftir M um tildrög slyssins að þegar hann hafi verið kominn að gatnamótunum og ætlað að beygja til hægri hafi vinstra framdekk A sprungið í beygjunni, með þeim afleiðingum að hann hafi ekið yfir Stakksbraut og í gegnum girðingu sem liggur meðfram henni. M viðurkenndi við lögreglu að hafa ekið nokkuð hratt og verið annars hugar við aksturinn. Þá kemur fram í skýrslu lögreglu að M hafi ekki virt stöðvunarskyldu á gatnamótunum. Daginn eftir leitaði M læknis vegna áverka á baki.

V féllst á bótarétt M úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda A en taldi rétt að skerða bætur til hans um 2/3 vegna stórkostlegs gáleysis.

M fellir sig ekki við þá afstöðu og telur skerðingu bótaréttar ekki eiga rétt á sér, og í öllu falli sé umrædd skerðing langt úr hófi fram og í ósamræmi við fordæmi í sambærilegum málum. Afstöðu sína rökstyður M með því að sprungið hafi á vinstra framdekki A áður en komið var að beygjunni. Líklega hafi A verið ekið á of miklum hraða en það hafi ekki verið meginorsakaþáttur slyssins, heldur það að dekkið hafi sprungið. Ekki hafi verið um það að ræða að M hafi virt stöðvunarskyldu við beygjuna að vettugi heldur hafi hann einfaldlega misst stjórn á bifreiðinni vegna þessa. Þá mótmælir M svokölluðum PC-Crash útreikningi sem V byggir á, enda hafi hans verið aflað einhliða og án þess að M hafi verið veitt færi á að koma að athugasemdum. Slíkar skýrslur séu ekki sönnunargagn um ökuhraða né annað er lúti að skaðabótakröfum.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að M hafi viðurkennt við lögreglu að hafa virt stöðvunarskyldu að vettugi og jafnframt segi í framburði hans þar að dekkið hafi sprungið í beygjunni, en ekki fyrr. Verði að byggja á frumgögnum hvað þetta varði en ekki því sem haldið sé fram í málskoti. Þá sýni niðurstaða PC-Crash útreiknings fram á að A hafi verið á um 100 kílómetra hraða á klukkustund, eða tvöföldum hámarkshraða, þegar ekið var framhjá stöðvunarskyldu. Verði að meta þessa háttsemi M til stórkostlegs gáleysis og því rétt að skerða bætur til hans um 2/3 samanber 21. gr. skilmála viðeigandi vátryggingar svo og 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga, er heimilt að lækka eða fella niður ábyrgð vátryggingafélags hafi vátryggður í öðrum vátryggingum en líftryggingum valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella. Liggur því fyrir nefndinni að meta hvort M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi umrætt sinn, en sönnunarbyrði fyrir því hvílir á V. Af frásögn M í lögregluskýrslu má ráða að hann hafi verið annars hugar við aksturinn og að bifreiðin hafi verið á hraða sem var umfram löglegan hámarkshraða, þó ekki verði byggt á einhliða aflaðri PC-Crash skýrslu sem sönnun þess hver nákvæmlega sá hraði hafi verið. Verður samkvæmt framansögðu fallist á að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í skilningi 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga. Með hliðsjón af því og atvikum öllum þykir rétt M sæti skerðingu bóta. Telst sú skerðing hæfilega metin 1/3 hluti.

Niðurstaða.

M á rétt bótum úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda A hjá V en skerða skal bæt看 um 1/3 hluta vegna stórkostlegs gáleysis hans.

Reykjavík, 10. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.